

LUNA NOIEMBRIE, ZIUA A DOUĂZECI ȘI UNA

INTRAREA ÎN BISERICĂ A PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

De la Domnul luând roada făgăduinței Ioachim și Ana, pe Maica lui Dumnezeu, jertfă bine-primită, în Templu au adus-o astăzi, și Zaharia marele arhieru, binecuvântând-o, a primit-o (**de două ori**).

Sfânta Sfintelor a fost adusă întru cele sfinte a locui, după vrednicie, ca o jertfă de Dumnezeu primită; și pe aceasta, fecioare cu fapte bune împodobite, înainte făclii purtând, au adus-o lui Dumnezeu, ca pe un vas preasfântit.

Să se deschidă ușa Templului celui de Dumnezeu primitor, că pe aceea ce este Biserica Împăratului tuturor și scaun, astăzi cu slavă primind-o, Ioachim a pus-o înăuntru, dând-o Domnului pe cea aleasă de El spre a fi Lui Maică.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

David mai înainte a glăsuț despre tine, curată, mai înainte văzând sfintirea intrării tale în Templu, întru care marginile astăzi prăznuind te binecuvintează pe tine, Prealăudată. Că prin tine, cea care mai înainte de naștere ai rămas nestrictată, Maica Cuvântului vieții, astăzi în Templu Zaharia se veselește, primindu-te, stăpână. Și Sfintele Sfintelor se bucură, luându-te pe tine, hrănitoarea vieții noastre. Pentru aceasta și noi cu cântări strigăm ție: Roagă pentru noi pe Fiul tău și Dumnezeul nostru să ne dăruiască nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Ușile Templului, primiți înăuntru pe Fecioara, ușa cea încuiată, care este păzită pentru Cuvântul lui Dumnezeu cel Atotputernic.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.

Fecioare, petreceți pe preacurata Fecioară, purtând făclii aprinse în Sfânta Sfintelor, ca pe o mireasă a Împăratului a toate.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Pâine cuvântătoare, camera Cuvântului lui Dumnezeu, fiind primită de mâna îngerului ce o aduce, lui Dumnezeu mai înainte era logodită.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Lumina cea întreit strălucitoare aprinzându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, în Templul slavei, hrană cerească ți-a trimis ție, mărindu-te.

TROPAR, glasul al 4-lea:

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te plinirea rânduiei Ziditorului.

Ectenia mică și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se citește: Fericit bărbatul... Starea întâia, iar de este sâmbătă seara, Catisma toată.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 8, glasul 1:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Astăzi credincioșii să dănuim în psalmi și în cântări, Domnului cântând și cinstind sfințit cortul Lui, chivotul cel însuflețit, care pe Cuvântul cel neîncăput L-a încăput. Că se aduce lui Dumnezeu mai presus de fire, cu

trupul pruncă fiind, și marele preot Zaharia o primește pe aceasta, veselindu-se, ca pe un locaș al lui Dumnezeu (**de două ori**).

Astăzi Biserica cea însuflețită a sfintei slave a lui Hristos, Dumnezeului nostru, singura binecuvântată între femei, curată, se aduce în Templul legii să viețuiască în cele Sfinte. Și se bucură împreună cu dânsa Ioachim și Ana, cu duhul. Și cetele fecioarești Domnului cântă, cu psalmi laudând și cinstind pe Maica Lui.

Tu ești propovăduirea proorocilor, slava apostolilor și lauda mucenicilor și a tuturor pământenilor înnoirea, Fecioară Maica lui Dumnezeu. Că prin tine cu Dumnezeu ne-am împăcat. Pentru aceasta cinstim intrarea ta în Templul Domnului și împreună cu îngerii toți cu cântări strigăm: Bucură-te cea preacurată, cu rugăciunea ta mântuindu-ne.

Alte stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

În Sfânta Sfintelor, Sfânta și cea fără prihană cu Duhul Sfânt se aduce și prin înger se hrănește ceea ce cu adevărat este preasfântă biserică a Sfântului Dumnezeului nostru, Celui ce a sfințit toate cu intrarea ei și a îndumnezeit firea oamenilor cea alunecată (**de două ori**).

Fecioarele bucurându-se și făclii purtând, merg astăzi înaintea făcliei celei înțelegătoare și o aduc pe ea în Sfânta Sfintelor cu sfințenie, mai înainte arătând Raza cea negrăită, ce avea să răsară dintr-însa și să lumineze cu Duhul pe cei ce ședea în întunericul necunoștinței.

Veselindu-te, primește, Zaharie, pe ceea ce au propovăduit-o proorocii lui Dumnezeu cu Duhul, a strigat Ana cea prealăudată, și o du pe dânsa în Sfântul Templu, cu sfințenie să se hrănească. Ca să fie Stăpânului tuturor dumnezeiesc scaun și cămară și pat și luminată sălășluire.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

După ce te-ai născut tu, dumnezeiască Mireasă, Stăpână, ai venit în Templul Domnului, ca să te hrănești în Sfintele Sfintelor ca o sfințită. Atunci și Gavriil a fost trimis la tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, hrană ție aducându-ți. Iar cele cerești toate s-au minunat, văzând pe Duhul Sfânt în tine sălășluindu-Se. Pentru aceasta, nespurcată, neîntinată, ceea ce ești în cer și pe pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântuiește neamul nostru cu rugăciunile tale.

VOHOD: Lumină lină...**Prochimenul zilei și PAREMIILE:**

De la Ieșire (40:1-5; 9-10, 16, 34-35), citire:

A grăit Domnul cu Moise și a zis: "În ziua întâi a lunii întâi, să așezi cortul adunării. Și să pui într-însul chivotul legii și dinaintea chivotului să atârni perdeaua. Apoi să aduci înăuntru masa și să așezi pe ea toate lucrurile ei; și sfeșnicul să-l duci înăuntru și să aprinzi într-însul candelile lui. Să așezi jertfelnicul cel de aur pentru tămâiere înaintea chivotului legii și să atârni perdeaua la intrare în cortul adunării. După aceea să iei mir de ungere și să ungi cortul și toate cele din el și să-l sfințești pe el și toate lucrurile lui și va fi sfânt. Să ungi jertfelnicul arderilor de tot și toate lucrurile lui și să sfințești jertfelnicul și va fi sfințenie mare." Și a făcut Moise tot; cum i-a poruncit Domnul, așa a făcut. Atunci un nor a acoperit cortul adunării și locașul s-a umplut de slava Domnului. Și Moise n-a putut să între în cortul adunării, pentru că-l cuprinsese pe acesta norul și slava Domnului umpluse locașul.

De la a treia carte a Regilor (8:1, 3-7, 9-11), citire:

Atunci a adunat Solomon la el în Ierusalim pe bătrânii lui Israel, pe căpeteniile semințiilor și pe toți capii de familie ai fiilor lui Israel, ca să aducă chivotul cu legea Domnului din cetatea lui David, adică din Sion. Iar după ce au venit toți bătrânii lui Israel, au ridicat preoții chivotul. Și au adus chivotul Domnului și cortul adunării și toate lucrurile sfinte care au fost în cort; acestea le-au adus preoții și leviții. Iar regele Solomon împreună cu toată obștea fiilor lui Israel, care se adunaseră la el, mergea înaintea chivotului. Și au băgat preoții chivotul cu legea Domnului, la locul lui, în Sfânta Sfințelor în templu, sub aripile heruvimilor; căci heruvimii își aveau aripile întinse peste locul chivotului și heruvimii acopereau de sus chivotul și pârgھیile lui. În chivot nu era nimic, decât cele două table de piatră pe care Moise le pusese acolo în Horeb, când Domnul a făcut legământ cu fiii lui Israel, după ieșirea lor din pământul Egiptului. Când preoții au ieșit din locașul sfânt, un nor a umplut templul Domnului. Și n-au putut preoții să stea la slujbă, din pricina norului, căci slava Domnului umpluse templul Domnului.

Din proorocia lui Iezechiel (43:27; 44:1-4), citire:

Așa grăiește Domnul: "În ziua a opta și mai departe, preoții vor înălța, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre și jertfele de împăcare și Eu Mă voi milostivi spre voi", zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și mi-a zis Domnul: "Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeu lui Israel a intrat în ea. De aceea va fi închisă. Cât privește pe rege, el se va așeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porții va intra și pe aceeași cale va ieși". După aceea m-a dus pe calea porții de la miazănoapte, în fața templului, și am privit, și iată slava Domnului umplea templul Domnului, și am căzut cu fața la pământ.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1, ale lui Gheorghe din Nicomidia:

Să se bucure astăzi cerul de sus și norii veselie să strophească, pentru mult lăudatele-măririi ale Dumnezeului nostru. Că iată ușa care caută spre Răsărit, născându-se după făgăduință din cea stearpă și neroditoare și lui Dumnezeu sfințită fiind spre locaș, astăzi în Templu ca o jertfă fără prihană este adusă. Să se bucure David, lovind în alăută, căci zice: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Înăuntru, în cortul lui Dumnezeu, înăuntrul altarului Lui, să se hrănească spre locaș Celui ce S-a născut mai înainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre mântuirea sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea, a aceluiași:

Astăzi Biserica ce a încăput pe Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Templul Domnului este adusă și Zaharia pe dânsa o primește. Astăzi Sfintele Sfințelor se bucură, și ceata îngerilor cu taină prăznuiește. Cu care și noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te, ceea ce ești cu har dăruită, Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

Asemenea:

Veniți toți credincioșii, să lăudăm pe cea singură fără de prihană, pe cea mărturisită de proroci și în Templu adusă. Care mai înainte de veci a fost rânduită a fi Maică și în anii cei mai de pe urmă s-a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, dă-ne nouă pacea Ta și mare mila Ta.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea, a lui Leon Maistrul.

Strălucit-a zi de bucurie și praznic preacinstit. Că astăzi ceea ce a fost mai înainte de naștere fecioară și după naștere a rămas fecioară, în Templu sfânt este adusă. Și Zaharia bătrânul, tatăl Mergătorului înainte se bucură și strigă cu veselie: Apropiatu-s-a nădejdea celor necăjiți, în Templul cel sfânt, ca o sfântă, să se sfințească spre sălășluirea Împăratului tuturor. Să se veselească Ioachim strămoșul și Ana să se bucure, că au adus lui Dumnezeu, ca pe o junice de trei ani, pe stăpâna cea fără prihană. Maicilor, împreună bucurați-vă, fecioare, săltați și cele sterpe, împreună dăntuiți. Că ne-a deschis nouă

Împărăția cerurilor, cea mai înainte rânduită împărăteasă a toate. Bucurați-vă popoare și vă veseliți.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara cea cu bun...

Bucură-se cerul și pământul, văzând cerul cel înțelegător mergând în dumnezeiescul locaș a se hrăni cu cinste, pe singura Fecioară fără de prihană. Către care, mirându-se, Zaharia a strigat: Ușa Domnului, ușile Templului deschid ție; bucurându-te, dăntuiește într-însul. Că am cunoscut și am crezut, că iată mântuirea lui Israel va veni lămurit și se va naște din tine Dumnezeu Cuvântul, dăruind lumii mare milă.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.

Ana aduce cu veselie în Templul lui Dumnezeu harul cel dumnezeiesc cu adevărat, pe curata, pururea Fecioara, care i-a fost făgăduită. Chemând ca să meargă înaintea ei fecioare purtând făclii și zicând: Mergi fiică, ca să fii Celui ce te-a dat și prinos și tămâie cu bun miros; intră în cele în care nu se intră și cunoaște Tainele și te gătește să fii lui Iisus Hristos sălășluire veselă și frumoasă, Celui ce dăruiește lumii mare milă.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Înăuntru, în Templul lui Dumnezeu, Biserică în care Dumnezeu a încăput, a fost pusă Fecioara cea preasfântă. Și fecioarele acum făclii purtând i-au mers înainte. Saltă însoțirea părinților ei cea aleasă, Ioachim și Ana, dăntuind, că au născut pe cea care a născut pe Făcătorul. Care, dăntuind întru dumnezeieștile locașuri și fiind hrănită din mâna îngerului, s-a arătat cea cu totul fără prihană Maică a lui Hristos, Celui ce dă lumii mare milă.

Slavă... Și acum..., **glasul al 6-lea, a lui Serghie Aghiopolitul.**

Astăzi cetele credincioșilor adunându-ne, duhovnicește să prăznuim și pe dumnezeiasca fiică, Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, care a fost

adusă în Templul Domnului, cu dreaptă credință să o lăudăm! Pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, spre sălășluirea Împăratului tuturor, lui Hristos și Dumnezeului nostru. Fecioare, făclii purtând, mergeți înainte petrecând în chip cinstit pe pururea Fecioara. Maicilor, întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună umblați lăudând pe ceea ce s-a făcut Maică lui Dumnezeu și solitoare de bucurie lumii. Toți împreună, cu bucurie, cu îngerul să strigăm, bucură-te, cele-i pline de har, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi înainte însemnarea buneii voine a lui Dumnezeu... (de trei ori), caută-l la vecernia mică. Și citirea cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul praznicului de trei ori.

După întâia Stihologie, Sedeauna, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Roda dreptilor, a lui Ioachim și a Anei, se aduce lui Dumnezeu în Templul cel Sfânt, cu trupul pruncă fiind, hrănitorea vieții noastre. Pe care a binecuvântat-o sfințitul Zaharia, pe aceasta toți, ca pe Maica Domnului, cu credință să o ferim.

Slavă ...Și acum..., iar aceasta:

După a doua Stihologie, Sedeauna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Davide, mergi înainte în Templul lui Dumnezeu și, bucurându-te, primește pe împărăteasa noastră și către dânsa strigă: Intră, Doamnă, intră în camera împăratului, a Cărui slavă acoperit se cunoaște. Din care va să izvorască nouă tuturor, Lumina - Hristos.

Slavă... Și acum..., același glas.

Mai înainte de zămislire, curată, te-ai sfințit lui Dumnezeu și, născându-te pe pământ, dar te-ai adus acum Lui, plinind făgăduința părintească, și în dumnezeiescul Templu, ceea ce ești dumnezeiască biserică cu adevărat, din

pruncie dăruită fiind, curată, cu făclii luminoase te-ai arătat locaș Luminii celei neapropiate și dumnezeiești. Mare este cu adevărat mai înainte mergerea ta, ceea ce ești singură dumnezeiască Mireasă pururea fecioară.

După Polieleu, Sedalna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări și să dănțuiască Ioachim împreună cu Ana, că rod Sfânt dintr-înșii a ieșit, Maria, dumnezeiasca făclie cea purtătoare de lumină, și se bucură intrând în Templu. Pe care și văzând-o fiul lui Varahie a binecuvântat-o și, bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea!

Slavă... Și acum..., **iar aceasta.**

Apoi Antifonul cel dintâi al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea

Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca: În vremea aceea, sculându-se Maria, mers-a la munte...

După Psalmul 50, Slavă..., glasul al 2-lea:

Astăzi Biserica cea însuflețită a marelui Împărat în Templu intră, să se gătească lui spre dumnezeiască sălășluire; popoare, veseliți-vă.

Și acum..., **iarăși aceasta.**

Apoi Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira, glasul al 6-lea:

Astăzi Biserica ce a încăput pe Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Templul Domnului se aduce și Zaharia pe dânsa o primește. Astăzi Sfintele Sfintelor se bucură și ceata îngerilor cu taină prăznuiește. Cu care și noi

prăznuind astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești cu har dăruită, Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

CANOANELE

Irmoasele amânduror Canoane, de câte două ori, și troparele pe 12, încât să fie ele pe 16, cu Irmoasele.

CANONUL întâi, alcătuire a lui Chir Gheorghe.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmosul:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duh și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice și mă voi arăta luminat prăznuind și voi lăuda intrarea ei, bucurându-mă.

A înțelepciunii vistierie, Preacurată, pe tine te știm și al harului izvor, care izvorăști neîncetat picăturile tale cele de cunoștință, pe care te rugăm să le rouezi, stăpână, ca să te laud pe tine pururea.

Biserică mai înaltă decât cerurile, Preacurată, fiind, și cămară, în Templul lui Dumnezeu te-au adus, ca să te gătești Lui spre dumnezeiasca sălășuire a venirii Sale.

Lumina harului, Născătoare de Dumnezeu, răsărind, pe toți i-a luminat și i-a împreunat, ca să împodobească prealuminata prăznuire a ei cu cântări: Veniți să ne adunăm.

Ușa cea mărită, de gânduri necuprinsă, deschizând ușile Templului lui Dumnezeu, acum poruncește, când ne adunăm noi, să ne îndulcim cu minunile ei dumnezeiești.

Alt Canon al praznicului, alcătuire a lui Chir Vasile

Cântarea 1-a, glasul 1.

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minuni minunate cu braț înalt și a izbăvit pe Israel, că S-a preaslăvit.

Să ne adunăm astăzi la Născătoarea de Dumnezeu cinstind-o cu cântări și să prăznuim praznic duhovnicesc. Că în Templul lui Dumnezeu, dar se aduce.

Cu cântări să lăudăm petrecerea Născătoarei de Dumnezeu cea preaslăvită, că în Templu astăzi, ca o Biserică a lui Dumnezeu, se aduce dar de mult preț, după proorocie.

Ana cea fără de prihană s-a bucurat, ca o maică ce a adus lui Dumnezeu dar de mult preț, în Templu. Și Ioachim împreună cu dânsa prăznuiește bucuros.

David strămoșul tău te-a lăudat de demult, Fecioară dumnezeiască Mireasă, numindu-te fiică Împăratului Hristos. Pe care și născându-L prunc, ca o maică L-ai alăptat.

Cu trupul de trei ani fiind, Născătoarea de Dumnezeu a fost adusă Domnului și Zaharia, preotul lui Dumnezeu, primind-o pe ea, în Templu bucurându-se a așezat-o.

Fecioare, purtătoare de făclii, începeți astăzi să dăntuiți; maicilor, cântați Împărătesei Maice celei ce merge în Templul Împăratului Hristos.

Slavă ..., **a Treimii:**

Treimea cea de o ființă, Părinte și Cuvinte și Duhule Sfinte, pe Tine cu credință Te slăvim ca pe Făcătorul tuturor, și Ție strigăm cu dreaptă credință: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Din vopseala sângelui tău, Precurată, în porfiră îmbrăcându-se a ieșit Împăratul și Dumnezeu și a înnoit tot neamul omenesc cu milostivirea Sa.

Catavasie:

Hristos Se naște, slăviți-L, Hristos din ceruri, întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, popoare, că S-a preaslăvit.

VEZI: Din această zi, aceste Catavasii se cântă până la întâi ianuarie.

**Cântarea a 3-a:
Irmosul:**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au împreunat ceata duhovnicească întărește-i și întru dumnezeiască intrarea ta, cununilor măririi învrednicește-i.

Împodobit de nuntă astăzi s-a arătat frumos Templul Fecioarei și camera, primind camera cea însuflețită a lui Dumnezeu, pe cea curată și fără prihană și mai luminată decât toată făptura.

David înainte începând dăntuirea saltă și dăntuiește cu noi și împărăteasă împodobită și preacinstită te numește pe tine, Precurată, ceea ce stai în Templu înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Din cea din care a ieșit neamului omenesc călcarea poruncii, din aceea au înflorit îndreptarea și nestrăciunea; Născătoarea de Dumnezeu este adusă astăzi în casa lui Dumnezeu.

Saltă oștile îngerești și mulțimea tuturor oamenilor și înaintea feței tale, Precurată, aleargă astăzi fecioarele purtătoare de făclii strigând măririle tale în casa lui Dumnezeu.

**Alt Canon
Irmosul:**

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul al doilea și ai întemeiat pământul peste ape, Atotputernice.

Să prăznuim, iubitorilor de praznic, și împreună să ne veselim cu duhul, mângâindu-ne astăzi în acest sfânt praznic al fiicei Împăratului și Maicii Dumnezeului nostru.

Ioachime, veselește-te astăzi și te bucură, Ana, cu duhul, aducând Domnului pe cea ce s-a născut din voi, de trei ani fiind, ca pe o junice precurată și cu totul fără prihană.

Locașul lui Dumnezeu în sfântul Templu este adusă, Născătoarea de Dumnezeu Maria, cu trupul de trei ani fiind; și purtând făclii, fecioarele merg înaintea ei.

Mielușeaua lui Dumnezeu cea nepătată, porumbița cea neîntinată, cortul cel de Dumnezeu încăpător, sfințenia slavei a ales a locui în cortul cel sfânt.

Cea de trei ani cu trupul și de mulți ani cu duhul, cea mai desfătăată decât cerurile și mai înaltă decât Puterile cele de sus să fie laudată cu cântări, dumnezeiasca Mireasă.

Prăznuind petrecerea Născătoarei de Dumnezeu în cele unde nimenea nu intră. Și noi cu fecioarele purtătoare de făclii înțeleghătoare, cu veselie, astăzi să ne apropiem de Templu.

Preoții lui Dumnezeu, îmbrăcați-vă întru dreptate cu darul și întâmpinați în chip luminat, deschizând ușile Sfintei Sfintelor pentru fiica Împăratului și Dumnezeu.

Slavă..., a Treimii:

Lumină este Tatăl și lumină Fiul Lui și lumină este și Duhul Mângâietorul. Pentru că Treimea strălucind, ca dintr-un soare, dumnezeiește luminează și păzește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine proorocii te-au propovăduit mai înainte, chivot al sfințeniei, curată, și cădelniță de aur și sfeșnic și masă, și noi ca pe un cort de Dumnezeu încăpător, te laudăm pe tine.

Catavasie:

Fiului celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat mai presus de fire, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, sfânt ești, Doamne.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Spune, Davide, ce praznic este acesta de acum, pe care l-ai laudat oarecând în cartea psalmilor, pe fiica prunca lui Dumnezeu și Fecioara? Că ai zis: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei și cele de aproape ale ei. Minunat și a toată lumea praznic fă celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este pentru noi solitoarea mânturii.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Mielușeaua cea nepătată și camera cea neîntinată, Născătoarea de Dumnezeu Maria, cu veselie este adusă în chip prealuminat. Pe care îngerii lui Dumnezeu o înconjoară cu credință și toți credincioșii o fericesc pururea și cu mulțumire cântă ei neîncetat cu glas mare: Mărirea și mântuirea noastră tu ești, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Dumnezeiescul sfat cel neurmat al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înțelegându-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Templul lui Dumnezeu primind astăzi ușa cea neumblată, a încetat toată umbra Legii; căci cu adevărat s-a arătat adevărul, strigând celor de pe pământ.

Muntele cu umbra deasă, pe care mai înainte l-a văzut de demult Avacum, mai înainte a vestit pe cea care a încăput înăuntru întru cele

neumblate ale Templului; căci cu adevărat a odrăslit virtuțile și acoperă marginile.

Să vedem tot pământul lucruri uimitoare, străine și minunate: cum primind de la înger hrană, Fecioara poartă chipurile rânduiei.

Templu și cămară și cer însuflețit arătându-te, dumnezeiască Mireasă, Împăratului, în Templul Legii ai fost adusă astăzi Aceluia, păzită fiind, Precurată.

Alt Canon

Cu duhul văzând mai înainte, proorocule Avacum, întruparea Cuvântului, ai propovăduit strigând: Când se vor apropia anii, Te vei cunoaște, când va veni vremea, Te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne.

Proorocule Isaia, proorocește nouă, care este Fecioara ce are în pânțe? Cea din rădăcina Iudei a odrăslit și s-a născut din David împăratul, din sămânță sfântă, rod binecuvântat.

Începeți, fecioare, și cântați cântări, în mâini ținând făclii, și prăznuiți cu noi, laudând intrarea celei curate și de Dumnezeu Născătoare, care acum merge în Templul Domnului cu strălucire.

Ioachime și Ana, veseliți-vă acum, când aduceți în Templul Domnului pe cea curată, care are să fie Maică lui Hristos Dumnezeu, Împăratului a toate, ceea ce s-a născut din voi ca o junice de trei ani.

Sfântă a Sfintelor fiind tu, curată, în sfântul Templu ai iubit a te sălășlui și cu îngerii, fecioară, vorbind petreci, cu minune din cer pâine luând, hrănitoarea vieții.

Născând mai presus de nădejde pe preasfânta curată, cu bună credință a făgăduit a o aduce lui Dumnezeu; și au împlinit făgăduința, pe ceea ce s-a născut dintr-înșii, Ioachim astăzi și Ana aducând-o ca pe o jertfă în casa lui Dumnezeu.

Odrăslit-a toiagul lui Aaron oarecând, mai înainte închipuind, Precurată, nașterea cea dumnezeiască. Că mai presus de fire aveai să zămislești și nestricată să rămâi și după naștere, fecioară să te arăți, prunc alăptând pe Dumnezeul tuturor.

Fecioare, pe Fecioara, maicilor, pe Maica, cu dreaptă credință adunați-vă să o cinstiți împreună cu noi, pe ceea ce s-a născut și a născut, care ca o jertfă fără prihană a fost adusă lui Dumnezeu, toți împreună cu bucurie să o prăznuim.

Slavă..., a Treimii:

Treimea în fețe și Unimea de un chip, cu dreaptă credință să O slăvim; pe Dumnezeu cel adevărat, pe care Îl laudă mai-marii cetelor îngerești și ale arhanghelilor ca pe un Stăpân al făpturii, toți cu credință, închinându-ne, pururea, să-L preaslăvim.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă neîncetat, Preasfântă Fecioară curată, pe Fiul tău și Dumnezeu, pe care L-ai născut cu trup, să mântuiască pe toți robii tăi din multele feluri de curse ale diavolului și de toate ispitele ce vin asupra lor.

Catavasie:

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu cel laudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu, slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de cinstită Intrarea ta. Că tu, Fecioară, care nu știi de nuntă, înăuntru ai intrat în Templul lui Dumnezeu, ca o preacurată Biserică, tuturor celor ce te laudă pe tine pace dăruindu-le.

Sfințenia cea preaslăvită și sfințita dăruire, astăzi Preacurata Fecioară închinată fiind în Templul lui Dumnezeu, Împăratului a toate, Dumnezeului nostru, Unuia, spre locaș este păzită, precum Însuși știe.

Frumusețea sufletului tău, Preacurată, văzând-o oarecând Zaharia, cu credință a strigat: Tu ești răscumpărarea. Tu ești bucuria tuturor. Tu ești chemarea noastră prin care Cel neîncăput, încăput mie Se va arăta.

O, minunile tale cele mai presus de minte, Preacurată! Neobișnuită este nașterea ta! Neobișnuit este chipul creșterii tale! Neobișnuite și minunate sunt ale tale toate și oamenilor netâlcuite, dumnezeiască Mireasă.

Sfeșnic mult-luminos fiind, dumnezeiască Mireasă, astăzi ai strălucit în casa Domnului și ne luminezi pe noi cu cinstite darurile minunilor tale, curată, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Alt Canon:

Irmosul:

Răsari nouă Lumina cea pururea fiitoare, celor ce mâncăm către judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Lumini să purtăm dreptcredincioșii, toți împreună alergând și mărint pe Maica lui Dumnezeu. Că se aduce astăzi prinos Domnului, ca o jertfă bine-primită.

Să se veselească strămoșii astăzi, stăpână, și să se bucure ceea ce te-a născut pe tine, împreună cu părintele tău. Că rodul lor Domnului este adus.

Pe mieluseaua cea mult numită și preaslăvită și fără prihană, ca pe ceea ce cu trup a născut pe dumnezeiescul mielușel, toți să o lăudăm, prăznuind cu credință.

Dumnezeieștile semne ale încredințării nașterii tale, celei mai presus de minte, se scriu, curată Fecioară, astăzi întru Duhul Sfânt în Templul lui Dumnezeu.

Să se deschidă ușile cele dinaintea slavei Dumnezeului nostru și să primească pe Maica lui Dumnezeu, ceea ce nu știe de nuntă, ca pe o neîntinată junice de trei ani.

Muntele cel de mult preț și umbros să-l lăudăm, pe pururea Fecioara care s-a făcut Maica lui Dumnezeu. Că aceasta a strălucit la margini lumină.

Slavă..., **a Treimii:**

Pe o Dumnezeire peste toate stăpânitoare și pururea vecuitoare slăvind, să ne închinăm Ei, Celei cinstite în trei fețe, nedespărțite în fire și cu aceeași slavă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Liman liniștit și de necucerit, zid am agonisit rugăciunea ta în primejdii, de Dumnezeu Născătoare, pururea izbăvindu-ne din primejdii și din neazuri.

Catavasie:

Dumnezeu păcii fiind și Tată îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ni-L, pace L-ai trimis nouă. Deci povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte mâncând, Te slăvim, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârșind acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile slăvind pe Hristos, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Cel ce toate le poartă cu cuvântul, rugăciunea dreptilor a auzit-o. Pentru aceasta boala sterpiciunii dezlegând ca un îndurat, le-a dăruit lor pricină de bucurie.

Vrând să arate Domnul neamurilor mântuirea Sa, pe ceea ce n-a știut de nuntă, acum dintre oameni a luat pe ceea ce este semnul împăcării și al înnoirii.

Ca ceea ce ești casa harului, întru care sunt puse comorile rânduielii celei negrăite a lui Dumnezeu, Preacurată, în Templu te-ai împărtășit de dulceața cea curată.

Pe tine, stemă împărătească, primindu-te Templul, dumnezeiască Mireasă, s-a luminat și la cele mai bune a trecut, văzând întru tine împlinirea celor mai înainte zise.

Alt Canon

Irmosul:

Pe proorocul Iona urmând strig: Scoate din stricăciune viața mea, Bunule, și mă mântuiește, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ție.

Să prăznuim credincioșii praznic duhovnicesc, pe Maica lui Dumnezeu lăudând-o cu dreaptă credință. Că este mai sfântă decât mințile cele cerești.

Cu cântări duhovnicești să lăudăm credincioșii pe Maica Luminii, că astăzi s-a arătat nouă mai înainte mergând în casa lui Dumnezeu.

Nepătata mielușea și curata porumbiță s-a dus să locuiască în casa lui Dumnezeu, cea fără prihană, mai înainte fiind rânduită a fi Maică a lui Hristos Dumnezeu.

În Templul legii intrări săvârșește Biserica lui Dumnezeu, cortul cel ceresc, din care nouă, celor din întuneric, Lumina ne-a strălucit.

Pruncă fiind cu trupul și desăvârșită cu sufletul, sfântul chivot în casa lui Dumnezeu intră ca să se hrănească cu dumnezeiescul har.

Din toate ispitele și primejdiile sufletești mântuiește-ne pe noi, cei ce alergăm la tine, Prealăudată, cu rugăciunile tale, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Slavă..., a Treimii:

Părinte și Fiule și Duhule cel drept, Unime în trei ipostasuri și nedespărțită Treime, miluiește pe cei ce se închină dumnezeieștii Tale stăpâni.

Și acum..., a Născătoarei:

În pântecel tău încăput fiind Cel neîncăput de totul, Maica lui Dumnezeu, a ieșit din tine, Preacurată, îndoit în fire, Dumnezeu și om.

Catavasie:

Din pântecel pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestrictă. Că cel ce nu a pățimit stricăciune, pe ceea ce l-a născut o a păzit nevătămată.

CONDAC, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Preacurat Templu al Mântuitorului, cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi este adusă în casa Domnului, împreună aducând harul Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu. Aceasta este cortul cel ceresc.

ICOS:

Al Tainelor lui Dumnezeu celor negărite și dumnezeiești, văzând în Fecioară harul arătat și plinit cu adevărat, mă bucur. Și chipul cel străin și nespus a-l înțelege, nu mă pricep. Cum cea aleasă singură s-a arătat curată mai presus de toată făptura, cea văzută și cea gândită. Pentru aceasta, vrând a o lauda pe dânsa, mă spăimântează foarte cu gândul și cu cuvântul. Însă îndrăznind, propovăduiesc și măresc: Aceasta este cortul cel ceresc.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, Intrarea în Templu a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Intrarea în Templu legii a Doamnei de Dumnezeu Născătoarei a pricinuit ortodocșilor creștini praznic minunat și a toată lumea. Fiindcă s-a făcut aceasta într-un chip minunat și este înainte-mergătoare a mării și minunatei taine a întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, care avea a se face în lume prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu. Deci praznicul Intrării s-a început din pricina aceasta: Ana cea pururea pomenită, fiindcă mai toată viața a petrecut-o steapă fără să nască prunc, ruga împreună cu bărbatul său Ioachim pe Stăpânul firii, ca să le dăruiască lor un prunc, și

făgăduindu-se că, dacă vor câștiga dorirea, îndată vor afierosi lui Dumnezeu pe pruncul cel născut. Și așa a născut pe ceea ce s-a făcut pricina mântuirii neamului omenesc, pe împăcătoarea și împrietenitoarea lui Dumnezeu cu oamenii, pe pricina înnoirii de a doua oară a lui Adam cel căzut și a sculării și a îndumnezeirii lui, pe Preasfânta Stăpână de Dumnezeu Născătoare Maria.

Când a fost de trei ani, au luat-o părinții ei și au adus-o ca în ziua de astăzi în Templu. Și plinindu-și făgăduința au afierosit pe fiica lor lui Dumnezeu celui ce le-a dăruit-o; și au dat-o pe ea preoților și mai ales lui Zaharia, arhiereului celui de atunci. Acesta luând-o pe ea, a adus-o în cele mai dinăuntru ale templului, unde numai singur arhiereul o dată pe an intra. Și aceasta a făcut-o după voința lui Dumnezeu Celui ce după puțin avea a Se naște dintr-înșea spre îndreptarea și mântuirea lumii. Deci acolo a rămas Fecioara doisprezece ani, cu rară cuviință, hrănindu-se cu hrană cerească de către Arhanghelul Gavriil. Învrednicindu-se și dumnezeieștii arătări, până ce s-a apropiat vremea dumnezeieștii Bunei Vestiri și a descoperirilor celor cerești și mai presus de fire care i s-au arătat ei. Că a binevoit Dumnezeu a Se întrupa dintr-înșea pentru iubirea de oameni, ca să înnoiască de adoua oară lumea cea stricată prin păcat. Atunci Născătoarea de Dumnezeu, ieșind din Sfintele Sfintelor, a fost dată lui Iosif logodnicului, ca acela să-i fie păzitor și martor al fecioriei ei și ca să slujească, atât la nașterea ei cea mai presus de fire, cât și la fuga ei cea în Egipt și la întoarcerea cea de acolo în pământul lui Israel.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului. Ci groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Iată astăzi a strălucit marginilor primăvară veselă, luminând sufletele noastre, și gândul și mintea, cu harul, prăznuirea Născătoarei de Dumnezeu luminează. Astăzi, tainic, să ne veselim.

Daruri să aducă astăzi împărătesei Maici toate: cerul și pământul și cetele îngerilor și mulțimea oamenilor și să strige: În Templu este adusă bucuria și veselia.

Scriptura a trecut, Legea a trecut și ea ca o umbră și razele harului au strălucit în Templul lui Dumnezeu, fiind adusă tu, pruncă fără prihană, Fecioară Maică, totdeauna binecuvântată.

Supusu-s-au Celui născut al tău, Preacurată, ca unui Făcător și Dumnezeu, cerul și pământul și cele de dedesupt și toată limba oamenilor mărturisește că S-a arătat Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

Alt Canon:

Irmosul:

Cuptorul, Mântuitorule, se răcorea, iar tinerii dănțuind cântau: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Să dănuim, iubitorilor de praznic, astăzi, să laudăm pe curata stăpână, pe Ioachim și pe Ana după vrednicie cinstindu-i.

Proorocește cel ce grăiești cu Duhul: Aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Templu ție, împărătesei Maici.

Bucuratu-s-au cetele îngerilor, veselitu-s-au duhurile dreptilor, când Maica lui Dumnezeu în Sfânta Sfintelor a fost adusă.

Și cu trupul și cu duhul s-a bucurat Maria cea fără prihană rămânând în Templul Domnului, ca un vas preasfințit.

Primind hrană cerească, a sporit cu înțelepciunea și cu harul, făcându-se maică după trup Mântuitorului Hristos.

Dusu-te-au pe tine în cele mai dinăuntru ale Templului înțeleptii tăi părinți, Preacurată, ca să te hrănești în chip neobișnuit spre sălășluirea lui Hristos Dumnezeu.

Slavă..., a Treimii:

Să slăvim Treimea cea nedespărțită, să laudăm o Dumnezeire, împreună cu Tatăl pe Cuvântul și pe Duhul cel cu totul Sfânt.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă pe Domnul pe Care L-ai născut, ca pe Cel ce este milostiv din fire, Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască sufletele celor ce te laudă pe tine.

Catavasi:

Tinerii în dreaptă credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Ascultă pruncă Fecioară curată, să zică adică Gavriil sfatul Celui Preaînalt, cel de demult și adevărat: Fii gata spre primirea lui Dumnezeu, că prin tine Cel necuprins, cu oamenii are să petreacă. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Aducând oarecând Biserica cea curată în Casa Domnului, Ana, strigând, a zis cu credință preotului: Prunca cea dată mie de la Dumnezeu, luând-o acum, du-o în Templul Ziditorului tău și, bucurându-te, cântă Lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Zaharia a zis Anei oarecând văzând cu duhul: Aduci acum pe Maica vieții cea adevărată, pe care în chip lămurit proorociei lui Dumnezeu au

propovăduit-o Născătoare de Dumnezeu, și cum o va încăpea Templul pe ea? Pentru aceasta mirându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Roaba lui Dumnezeu am fost eu, a răspuns Ana, chemându-l pe dânsul cu credință și cu rugăciune: am luat rodul durerii mele, și după naștere pe cea născută o aduc Celui ce mi-a dăruit-o. Pentru aceasta, săltând strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu adevărat este lucrul Legii, a zis ei preotul; și străin lucru cu totul a fi cunoscut, văzând pe ceea ce este adusă în casa lui Dumnezeu, covârșind în chip preaslăvit cu harul cele Sfinte. Pentru aceasta bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mă întăresc a zis Ana preotului, învățând cele ce grăiești; că tu cunoști acestea cu Duhul lui Dumnezeu și lămurit ai propovăduit cele ce sunt despre Fecioara. Primește dar pe cea curată în Templul Ziditorului tău și, bucurându-te, cântă Lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Făclie purtătoare de lumină s-a aprins nouă, a strigat preotul, bucurie prea mare strălucind în Templu. Sufletele proorocilor să se veselească împreună cu mine, că văd lucruri minunate săvârșindu-se în Casa lui Dumnezeu, și să strige pururea: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alt Canon:

Irmosul:

Cel de care se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca de Făcătorul și Domnul, lăudați-L, preoți, preamăriți-L, tineri, binecuvântați-L, popoare, și preainălțați-L întru toți vecii.

Se veselesc astăzi cu bucurie Ioachim și Ana cea fără prihană, aducând Domnului Dumnezeu jertfă pe sfânta fiică, cea dăruită ei prin făgăduință.

Lăudați sunt sfinții David și Iesei, și Iuda este cinstit: că din rădăcina lor a odrăslit rod, curata Fecioară, din care s-a născut Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Maria cea preacurată și cort însuflețit a fost adusă astăzi în casa lui Dumnezeu și a primit-o pe ea Zaharia cu mâinile ca pe un odor al Domnului.

Ca pe o ușă de mântuire și ca pe un munte înțeleghător, ca pe o scară însuflețită, să cinstim credincioșii după adevăr pe Fecioara și Maica lui Dumnezeu, cea binecuvântată de mâinile preoților.

Proorocii, apostolii și mucenicii lui Hristos, cetele îngerilor și toți pământeni să cinstim cu cântări pe Fecioara cea curată, ca pe o binecuvântată Maică a Celui Preaînalt.

Templului te-au adus pe tine, preacinstită curată, cei ce dumnezeiește te-au născut; ca pe o jertfă curată și străină, te sălășluiești întru cele neumblate, ca să te gătești de mai înainte lui Dumnezeu, spre locaș Cuvântului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Lăudat să fie cel întreit-sfânt, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, Unimea cea nedespărțită, o Dumnezeire, Care ține în mână toată făptura întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cuvântul cel fără început S-a început, cu trup născându-se precum a binevoit, Dumnezeu și om din prunca Fecioară, iară-și zidindu-ne pe noi cei căzuți mai înainte, pentru multa Sa milostivire.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Să binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Ceea ce ești mai cinstită... **nu se cântă, ci stihirile acestea:**

Îngerii, Intrarea celei Preacurate văzând, s-au mirat, cum Fecioara a intrat în Sfânta Sfintelor.

Irmosul:

Ca de un chivot însuflețit al lui Dumnezeu, nicicum să nu se atingă mâna necredincioșilor, iar buzele credincioșilor, fără tăcere glasul îngerului cântând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Și a doua ceată, asemenea, cântă același Irmos; apoi stihirile pe rând.

Îngerii, Intrarea celei Preacurate văzând, s-au mirat, cum cu slavă a intrat în Sfânta Sfintelor.

Ca ceea ce ai prealuminată frumusețea curăției sufletului, Născătoare de Dumnezeu, curată, și de harul lui Dumnezeu din cer ești plină cu lumina cea pururea fiitoare, luminezi totdeauna pe cei ce cu veselie strigă: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Îngerii, intrarea Fecioarei văzând, s-au mirat, cum cu preaslăvire a intrat în Sfânta Sfintelor.

Mai presus zboară decât puterea cuvintelor, minunea ta, Născătoare de Dumnezeu curată. Că trupul întru tine îl socotesc, mai presus de cuvânt, neprimitor de curgerea păcatului. Pentru aceasta cu mulțumire strig către tine: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Îngerii și oamenii Intrarea Fecioarei să o cinstim, căci cu slavă a intrat în Sfânta Sfintelor.

Cu prea mărire mai înainte te-a închipuit, curată, Legea, pe tine cort și dumnezeiască năstrapă, și catapeteasmă, și toiag, Biserică nestrucată, și ușă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta învățăm a striga către tine: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Îngerii, Intrarea Fecioarei văzând, s-au mirat, cum cu dumnezeiască plăcere a intrat în Sfânta Sfintelor.

Dulce cântând ție mai înainte a glăsuț David, numindu-te pe tine fiică a Împăratului, cu podoaba virtuților văzându-te împodobită, stând de-a dreapta înaintea lui Dumnezeu. Pentru aceasta prorocul a strigat: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Îngeri, sălțați cu sfinții, fecioare împreună dăntuiți, că fiica lui Dumnezeu a intrat în Sfânta Sfintelor.

De Dumnezeu primitoare mai înainte văzându-te Solomon, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit pe tine ușă deschisă Împăratului și izvor viu pecetluit, din care apa cea netulbure a izvorât nouă, celor ce strigăm cu credință: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Îngerii și oamenii, pe Fecioara, cu cântări să o mărim, căci cu dumnezeiască cuviință a intrat în Sfânta Sfintelor.

Dai harurile tale cele liniștite, Născătoare de Dumnezeu, sufletului meu, izvorând viață celor ce te cinstesc după datorie, singură apărându-i și acoperindu-i și păzindu-i, ca să strige către tine: Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată.

Alte stihiri, glasul 1, cu stihul:

Mărește, suflete al meu, pe ceea ce s-a adus în Templul Domnului și s-a binecuvântat de mâinile preoților.

Irmosul:

Pe norul cel purtător de lumină, întru care stăpânul tuturor din cer ca ploaia pe lână S-a pogorât și S-a întrupat pentru noi, făcându-Se om Cel fără de început, să o mărim toți, ca pe Maica Dumnezeului nostru, curată.

Și cântă și a doua ceată tot acest stih și Irmosul. Apoi printre tropare zicem tot stihul acesta.

Din cei drepti a ieșit, din Ioachim și din Ana, rodul făgăduinței, dumnezeiasca pruncă Maria; și ca niște tămâie bine primită, cu trupul pruncă fiind, este adusă să locuiască în Sfânta Sfintelor din Templu, ca o sfântă.

Pe ceea ce a fost pruncă cu firea și mai presus de fire s-a arătat Maică lui Dumnezeu, să o laudăm cu cântări. Că în Templul Legii Domnului astăzi a fost adusă, spre mireasmă cu bun miros, ca un rod duhovnicesc al dreptilor.

Născătoarei de Dumnezeu, cu cuviință, să strigăm credincioșii cu îngerul: Bucură-te. Bucură-te, preabună Mireasă. Bucură-te, nor luminos, din care nouă, celor ce ședeam întru întunericul necunoștinței, ne-a strălucit Domnul. Bucură-te, nădejdea tuturor.

Sfânta Sfintelor și a lui Dumnezeu Maică Marie, cu rugăciunile tale, curată, scapă-ne din cursele vrăjmașului și din tot eresul și necazul pe noi, cei ce ne închinăm cu credință icoanei sfântului tău chip.

Cântare după vrednicie, Născătoarei de Dumnezeu, toată zidirea, cu îngerul Gavriil, să-i strige, glăsuind: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană, prin care ne-am mântuit din blestemul cel dintâi, făcându-ne părtași nestrucăciunii.

Mai presus decât Heruvimii și decât Serafimii mai înaltă și mai desfătăată decât cerurile te-ai arătat, Fecioară, ca ceea ce pe Cel neîncăput de toate, Dumnezeul nostru, în pântecul tău L-ai încăput și L-ai născut în chip de negrait; pe Care roagă-L îndelung pentru noi.

În loc de Slavă...

Mărește, suflete al meu, Stăpânia Dumnezeirii celei în trei ipostasuri și nedespărțite.

Firea cea în trei ipostasuri și slava cea nedespărțită și într-o Dumnezeire lăudată neîncetat, în cer și pe pământ, Treimea cea nedespărțită să O slăvim, Tatălui și Fiului și împreună și Duhului închinându-ne cu dreaptă credință.

În loc de Și acum...

Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai mărită decât oștile cele de sus.

Pe cei ce aleargă cu credință sub milostivirea ta și se închină cu bună cinstire Fiului tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ca unui Dumnezeu și Domn al lumii, roagă-te ca să-i mântuiască de stricăciune, de primejdii și de toate ispitele.

Catavasie:

Taină minunată văd și preaslăvită, cer fiind peștera, scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe Care lăudându-L Îl mărim.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei auziți glas...

Pe care de demult mai înainte a vestit-o adunarea proorocilor, năstrapă și toiag și tăbliță și munte netăiat, pe Maria, a lui Dumnezeu fiică, cu credință să o lăudăm. Că astăzi este adusă în Sfânta Sfintelor, să fie crescută Domnului (de două ori).

Slavă... Și acum..., altă Luminândă:

Podobie: Cu ucenicii să ...

Cetele fecioarelor, purtând făclii, astăzi petrec împreună cu îngerii pe singura pururea Fecioară și curata Născătoare de Dumnezeu, în casa Domnului, ca pe o sfințită dăruire și ca pe un locaș prea sfințit, în care Dumnezeu în chip negrăit a locuit înnoind toată firea oamenilor pentru milostivirea milei.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Făclii purtând fecioarele, pe pururea Fecioara cu bucurie petrecând-o, vestesc cu adevărat în Duhul ceea ce va să fie. Că Biserica lui Dumnezeu fiind, Născătoarea de Dumnezeu în Templu cu mărire feciorească este adusă, pruncă fiind.

După făgăduința cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, și rodul cel mărit cu adevărat s-a arătat lumii, ca cea mai presus decât toți, care cu bună cinstire fiind adusă în Templul lui Dumnezeu, a împlinit rugăciunea celor ce au născut-o, fiind păzită cu dumnezeiescul Duh.

Cu pâine cerească fiind hrănită, Fecioară, cu credință în Templul Domnului, ai născut lumii pe Cuvântul, Pâinea vieții, Căruia ca o Biserică aleasă și cu totul fără de prihană, mai înainte ai fost logodită prin Duhul în chip tainic, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

Să se deschidă ușa Templului celui de Dumnezeu primitor, că pe ceea ce este Biserică și scaun Împăratului tuturor, astăzi cu mărire primind-o, Ioachim înăuntru a pus-o, sfintind Domnului pe cea aleasă de El ca Maică a Sa.

Slavă... Și acum..., **glasul al 2-lea, a lui Leon Maistrul.**

Astăzi în Templu este adusă Fecioara cea cu totul fără prihană spre sălășluirea Împăratului a toate, Dumnezeu și hrănitorul a toată viața noastră. Astăzi sfințenia cea preacurată, ca o junice de trei ani, în Sfânta Sfintelor este adusă. Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te, ceea ce numai tu singură ești între femei binecuvântată.

Doxologia mare. Ecteniile și Otpustul.

Și se face ungere fraților de preot, cu sfânt untdelemn din candelă.

Ceasul întâi și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul întâi. Cântarea a 3-a pe 4. Și din Canonul al doilea, Cântarea a 6-a pe 4.

După Vohod, Troparul praznicului. Slavă... Și acum..., Condacul.

Prochimen, glasul al 3-lea: Mărește, suflete al meu, pe Domnul...

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale...

Apostolul, din Epistola către Evrei (9, 1 - 7): Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament...Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta...

Stih: Mai marii poporului se vor pleca...

Evangelhia de la Luca (10, 38 - 42; 11, 27 - 28): În vremea aceea intra Iisus într-un sat...

CHINONICUL

Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.